

[Hans Hedtoft.]

ne. Der er to Parter i denne Sag, to stærke Organisationer — der er foruden Arbejderne ogsaa Arbejdsgiverne.

Christmas Møller: Jeg tror ikke, at det paa nærværende Tidspunkt er formaalstjenligt at begynde en Debat med den højtærede Statsminister angaaende de Tanker, Statsministeren angav, han havde — og som vi jo vidste fra tidligere Lejligheder, at særlig den højtærede Statsminister havde — om, at en Voldgiftsordning til Løsning af Lønsprogsmaal eller den anden lignende Ordning til Løsning heraf var det mest formaalstjenlige. Hvis man for Arbejdernes Vedkommende, for Lønnens Vedkommende, kom ind i en saadan fast Ordning, saaledes som vi havde den under Krigen, tror jeg, man maa erkende, at dette ikke kunde føre til andet, end at Staten paa en Række Omraader maatte gribe meget stærkere ind, end den gør i Dag; det vilde føre til Konsekvenser, som vi maaske senere kan drøfte. Men i Aften gælder det jo om at faa det paa-gældende Lovforslag ført frem til Udvalg.

Jeg vil gerne understrege, at Socialdemokratiets ærede Ordfører udtrykkelig gentog, at hans Parti ikke mente, Rigsdagen skulde staa magtesløs over for en Situation som denne. Naar jeg har tilladt mig at minde ham om, hvorledes han og hans Parti har handlet den Gang, de havde Ansvaret, saa var det ikke for at faa nogen Citatdiskussion, for jeg sagde jo netop, at Billedet var vendt om med Hensyn til Stillingen, men det var netop for at understrege, at det gjaldt om at samle saa mange som muligt om en Løsning af Sagerne.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg kun sige, at jeg synes ikke, saaledes som det jo ogsaa blev understreget ved Diskussionen om Sukkeret, at der kan være nogen som helst Sammenligning mellem den enkelte Landmands Raadighed over Dyrkingen af sin Jord og de livsvigtige Spørgsmaal, som er fremme her. Uden at jeg skal opfordre til nogen Diskussion i Aften herom, vil jeg gerne have Lov til skarpt at tilbagevise over for det ærede Medlem, at der igen disse 6 Maaneder skulde være ført en Politik fra Regeringens Side eller fra de Partier, som nu engang har støttet og maattet støtte Regeringen i det væsentligste af den Politik, der er gennemført, som har været Udtryk for en Sammenrotning af de rige imod andre Dele af Befolkningen. Den Politik, der er ført paa den sociale Lovgivnings Omraade og lignende Omraader, viser efter min Opfattelse intet som helst, som kan

begrunde, at det ærede Medlem fører den Tale, han gjorde.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har mærkelig nok misforstaaet mig. Jeg stod ikke her og talte om, at de sidste 6 Maaneder havde været en Sammenrotning af de rige mod de fattige, men jeg sagde, at hvis man gennemfører det Lovforslag, der ligger her, minder det om den Politik, som Hørup karakteriserede som den lumpneste af alle. Dernæst siger det ærede Medlem, at man kan ikke drage nogen Sammenligning mellem Spørgsmaalet vedrørende Sukkerroedyrkerne og Prisen paa Sukkerroer og de livsvigtige Spørgsmaal, som vi her har til Behandling. Hvorfor kan man ikke det? Jeg ved ikke, hvad der er mest livsvigtigt: at faa slagtet nogle Svin eller faa dyrket Sukkerroer? Hvis man ikke kan faa saaet Sukkerroer, kan man ikke avle Sukker, det er klart, men hvis Slagterierne ligger stille en Maaned, betyder det ikke, at al Svineslagtning i Fremtiden eller i det første Aar er udelukket her i Landet. Saa hvad det livsvigtige angaar, tror jeg nok, at de to Problemer kan sidestilles. Vedrørende Sukkerroedyrkingen erklærede Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, dengang over for mig, at det var vel ikke min Mening, at jeg vilde bruge Tvang over for Bønderne for at faa dyrket Sukkerroer, for man kunde da ikke bruge Tvang over for Mennesker! Men her kommer man nu og vil bruge Tvang over for andre Mennesker; det er ikke Sukkerroedyrkere, men det er Slagteriarbejdere, og jeg ønsker at holde disse to Synspunkter op mod hinanden.

Den højtærede Statsminister siger, at han kan ikke være ansvarlig for de Fejl, jeg maatte have begaaet, da jeg talte om Slagteriarbejdernes Forhold. Jo, minsandten kan han være det, for det er hans Sag at give Oplysninger om disse Forhold, men det har han ikke gjort. Saa kan jeg fremføre de Oplysninger, der er tilflydt mig. Jeg erkender, at jeg ikke selv er Slagteriarbejder, jeg har ikke siddet i Slagteriarbejdernes Hovedbestyrelse, jeg har ikke deltaget i Forhandlingerne hos Forligsmanden eller faaet Informering af Forligsmanden, og derfor er jeg ikke saa vel orienteret, som Statsministeren kunde have været eller burde have været, naar han vilde komme med et Forslag som dette. I øvrigt er det jo meget rart, at vi nu endelig kunde faa at vide Stemmetallet for Slagteriarbejderne. Jeg kan til Oplysning for den højtærede